

frem, efter som der foreligger et andet Lovforslag for Rigsdagen, der endnu ikke er kommet til 2den Behandling, men som har en langt større Betydning med Hensyn til en retfærdig og ligelig Beskatning af Beboerne i Kjøbstadkommuner saavel som af Beboerne af andre Kommuner, nemlig den mellemkommunale Beskatningslov. Saaledes som Sagen nu foreligger, tegner det jo til, at denne lille Lov vil blive ført igennem eller kan føres igennem. Hvad derimod den mellemkommunale Beskatningslov angaar, da er der kun en svag eller ingen Ud sigt til at faae den ført igennem. Den her foreslaaede Lovs skadelige Virkning vilde uden Spørgsmaal formindskes ikke lidt, dersom tillige den mellemkommunale Beskatningslov blev gennemført samtidig dermed, idet denne vilde medføre, at en stor Del af Stattebyrden vilde komme til at ramme ikke Beboerne af Kjøbstæderne, men dem, som have deres Indtægt fra Kjøbstæderne, og i det Hele taget vilde medføre, at en større Udjevning fandt Sted, hvorved der ikke blot toges Hensyn til Opholdssted, men ogsaa til Indtægtsstillet. Jeg skal ikke komme dybere ind derpaa, men det stiller sig for mig saaledes, at der vilde være noget mindre Betænkelighed ved at gjøre et Skridt i den Retning, som nærværende Lovforslag gaar i, dersom det kunde følge med en Lov om den mellemkommunale Beskatning. Imidlertid vilde jeg desuagtet finde det urigtigt, at man gav Kommunerne et saa frit Valg som det at kunne bruge den gamle Lov eller bruge den nye Lov, altsaa vælge mellem to Love, som det her er foreslaaet. Reglerne for den kommunale Beskatning bør efter min Opfattelse, for at jeg skal gjentage det, fastsættes ved Lov og ikke overlades til Kommunernes frie Valg; noget Andet er selvsølgelig Anvendelsen af disse Regler, hvormed Lovgivningsmagten jo ikke kan befatte sig. Af disse Grunde kan jeg for mit Bedkommende ikke slutte mig til Forslaget, hverken til det, som foreligger fra 1ste Behandling, eller til det, som Udvalget har foreslaaet at sætte i Stedet derfor.

Berg: Indstillingen fra det ærede Udvalg i denne Sag stemmer jo ikke med Indstillingerne fra tidligere Folkethingsudvalg i samme Sag. Nu er det vel anført som Grund derfor, at man isjor sluttede sit Arbejde over denne Sag ved at lade en Række statistiske Oplysninger om de paagjældende Forhold fra den største Del af Landets Kjøbstæder medfølge Betænkningen. Jeg har imidlertid ikke kunnet faae det ud af disse Oplysninger, som det meget ærede Udvalg har faaet ud deraf. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa det. Jeg har nogen Betænkelighed ved at gaa saavidt, som det ærede Udvalg her har foreslaaet, selv om der kunde være Grunde til at gjøre nogen Forandring, at udvide Reglerne noget fra de tidligere bestaaende, naar henses til den Udvi-

ling, Kjøbstæderne i det Hele have haft i de foreløbne 17 Aar, siden Loven udkom. Jeg har forstaaet det ærede Udvalg saaledes, at det heller ikke selv venter, at dette Lovforslag vil blive vedtaget i den indstillede Stillelse uden i alt Fald i Forbindelse eller samtidig med Indstillingerne angaaende den mellemkommunale Beskatning. Naar dette er Tilfældet, uden at de dog have lænket dem sammen ved en Paragraf, hvilket jeg godt kan forstaa, at de ikke vilde gjøre, antager jeg, at der i denne det meget ærede Udvalgs Stilling ligger en Erkjendelse af, at, forsaavidt denne Lov skulde gaa ene, maa den have nogle andre Klæder paa til 3die Behandling end efter Indstillingen nu. Hvis jeg har Ret i den Antagelse, at det ærede Udvalg eller i alt Fald flere af dets Medlemmer dele min Opfattelse, haaber jeg, at det ikke vil falde vanskeligt at kunne enes om en noget forandret Form ved 3die Behandling. Jeg hengiver mig til det Naab, at det vil ske; thi vil det ærede Udvalg, uagtet jeg anser det for givet, at Udvalget er gaaet ud fra den Forudsætning, at Lovforslaget skulde følge sammen med Loven om den mellemkommunale Beskatning, dog alligevel, skjøndt Forudsætningen brister, fastholde Indstillingen, som den foreligger, beklager jeg, at man paa den Maade faar Folkethingets Stilling til denne Sag fra tidligere Tid temmelig haardt underkjendt. Jeg haaber imidlertid ikke, at det er Udvalgets Mening, og jeg vil derfor haabe, at rimelige Forslag ville blive stillede til 3die Behandling. I ethvert Tilfælde forbeholder jeg mig efter min Stilling til denne Sag i tidligere Samlinger at stille Ændringsforslag til Lovforslaget, som det foreligger. I Realiteten er jeg enig i Udskilligt af, hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Taubert) yttrede angaaende Sagen; men det er en Selvsølge, at jeg ikke kan gaa saa vidt i Motiveringen som det ærede Medlem, idet han har tillagt de Regler, her foreslaas, en for stor Betydning, og heller ikke synes det mig, at han har givet de bestaaende Regler om Skatter paa faste Eiendomme den fornødne Forklaring. Det er jo nemlig ingenlunde Tilfældet, at Skattebeløbet paa faste Eiendomme er fastslaet; det er saa langt fra Tilfældet. Der er fastslaet visse Regler, der skulle følges ved Paaligningen, men de ere meget videre for faste Eiendomme paa Landet, end de hidtil have været for faste Eiendomme i Kjøbstæderne, navnlig hvor de have faaet Vedtægten fastsat efter Lov 11te Februar 1863. Det er endog saaledes, at Sogneraadene ofte maa tinge med Amtsraadene om, hvilken Del af det samlede Skattebeløb de kunne saae til Paaligning paa Formue og Leilighed, og i samme Grad som Kommunaludgifterne stige, i samme Grad stige Statterne paa de faste Eiendomme, paa Hartkornet, saa det er saa langt fra, at Eiendomsstatterne ere fastslaede til noget Fast, til et Fixum, at de nær ere gaaede op til det